

Frau fiscal i laboral

CARLOS ARBÓ

No fa gaires dies, el secretari general de la Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme de CCOO de Girona acusava els hotelers de Lloret de Mar de substituir contractes fixos discontinus per temporals, d'agafar becaris que cobren un salari irrisori i de recuperar el costum pràcticament eradicat de sobreocupar les habitacions.

Alguns empresaris es defensen adduint que són víctimes de la competència ferotge d'altres destinacions turístiques i de la necessitat d'oferir preus rebentats per salvar la temporada.

Vaja, la cançó de l'enfadós d'uns ploramiques avesats a ocultar unes males pràctiques.

De fet, en el sector turístic hi ha un bon pessic d'economia irregular o submergida que escapa del control d'Hisenda. Sempre han existit activitats sense declarar o parcialment declarades per evitar pagar impostos o cotitzacions socials.

En un llibre que vaig publicar l'any 2000 sobre l'activitat econòmica a Lloret de Mar emprava un mètode indirecte per estimar el valor de la producció turística en funció del nombre de turistes i de la despesa diària del visitant. El càlcul de la població turística es determinava mitjançant la correlació entre pernoctacions i consum d'aigua. L'estimació de la despesa turística responia a un model de regressió lineal amb dades d'enquestes de Balears i Canàries.

El resultat de l'anàlisi era sorprenent. A l'estiu de l'any 1998 les places hoteleres van ser un 21,61% i les pernoctacions un 30,17% per sobre de les xifres oficials.

És a dir, les habitacions dobles es van convertir en triples o quàdruples, s'utilitzaren annexos als hotels i petits establiments no reglats van sorgir com bolets.

Com expliquen els economistes al servei de la patronal el creixement de l'economia submergida? Doncs, per a ells, és culpa d'una pressió fiscal "exagerada" suportada pels empresaris. Joaquin Trigo, exdirector executiu de

Foment del Treball Nacional, ja ho defensava el juny de 1981 en un article de la revista Horizonte Empresarial.

Ara, 32 anys més tard, després d'unes quantes reformes laborals i fiscals, l'informe 2/2013 de la Pimec repeteix la lletania. També la Fundació d'Estudis Financers (FEF) en un recent estudi ofereix la mateixa argumentació, tot i reconèixer que no existeix evidència empírica dels efectes de la pressió fiscal absoluta sobre l'augment de l'economia irregular.

Per tant, no està provat que si es rebaixen els impostos i les cotitzacions a la Seguretat Social disminuirà el frau fiscal i el frau laboral.

Potser hi ha una explicació més senzilla: els defraudadors es regeixen per la lògica del benefici, enyoren el sistema esclavista i somien en la llei de la selva.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/07/16/frau-fiscal-laboral/626388.html?utm_source=rss